

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører. (Ophold). Der er ikke nogen, der har markeret. Så må vi gå videre.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil da godt sige til den forrige ordfører, at jeg ville ønske, at det var mig, der havde fundet på det fremragende billede med, at man kan ikke se 100 år frem, men man kan godt se 100 år tilbage. Jeg synes, det var et glimrende argument for CD's stillingtagen, så på et møde, som fru Mimi Jakobsen og jeg ikke er til i fællesskab, vil jeg nu alligevel bruge det, for det kan jo være, der er nogle, der ikke har hørt det.

I løbet af dagen har vi hørt mange forskellige argumentationer for et nej, og vi er også blevet enige om, at der er mange grunde til et nej. Der er også mange grunde til et ja. Der er mange forskellige jaer.

Faktum er i hvert fald, at den 28. september skal hver eneste vælger i Danmark stemme om det her, og hver eneste vælger har sine grunde. Nogle lægger vægt på økonomien, nogle lægger vægt på freden, nogle lægger vægt på miljøet, nogle lægger vægt på demokratiet. Hver vælger har sine grunde til den stemmeafgivning, der bliver resultatet, og vi ved ikke endnu, hvad resultatet bliver.

For Det Radikale Venstre er euroen ikke et mål, men et middel. Midlet er, at den økonomiske stabilitet, som er grundlaget for fred mellem landene, for ikke at have konflikt mellem naboer, skal brede sig som ringe i vandet til flere og flere lande, til flere og flere naboer, til naboers naboer. Præcis som demokratiet har gjort det, hvis vi bare kigger på de sidste 20 år: Grækenland, Spanien, Portugal, Polen, Tjekkiet, Ungarn, Estland, jeg kunne blive ved, Slovenien, nu også Kroatien, og måske en skønne dag også Serbien. Det store perspektiv er jo, at Europa bliver demokratisk og samarbejdende og vi undgår, at vi får gentaget det, vi kan se i det skrækelige blik i bakspejlet, som fru Mimi Jakobsen sagde.

For Det Radikale Venstre er Europa en forpligtelse og et ansvar, men også en stor glæde. Vi synes, det er fantastisk, at det kan lykkes for lande, der er så forskellige, har forskellige sprog, forskellig kultur og forskellige traditioner, at samarbejde så succesrigt om så mange forskellige områder og ordne konflikter og indbyrdes uoverensstemmelser ved forhandlingsbordet i stedet for på slagmarken. Det kan ikke

overvurderes, og jeg synes, det er en utrolig vigtig opgave for vores generation, at vi benytter os af den mulighed, der er nu for et samlet Europa. Vores børn og børnebørn vil ikke tilgive os, hvis vi forpasser denne mulighed.

Mønten har været en realitet siden 1999. Det er sagt mange gange i dag, og jeg skal ikke forlænge debatten med at beskrive, at de, der har afgivet mest suverænitet i den møntunion, har været Tyskland. Der er ingen tvivl om det. Det har tidligere haft fuldstændigt monopol på rentepolitikken i Europa. Det har det ikke mere, og der er ingen grund til, at Danmark ikke skulle tage del i den indflydelse, som vi har fået tilbudt, og som vi er hjertelig velkommen til at deltage i.

Konsekvenserne for den enkelte borger vil være, at der ikke er noget at veksle, hvis man skal rejse, og der vil være en lidt lavere rente, og det kan betyde, at man vil få nogle lavere udgifter, hvis man har store lån.

Konsekvenserne for landet vil selvfølgelig være, at vi helt stensikkert fortsætter vores fastkurspolitik. Den har der været rejst debat om og været usikkerhed om, også i løbet i dag.

Vi mener, det er et vigtigt signal at sende udadtil, at vi ikke vil have dette fedtspil mellem landene med at skubbe vanskelighederne over på hinanden, ved at devaluere, når det passer i ens eget kram. Vi får flere investeringer, og vi får forhåbentlig også flere arbejdspladser.

Konsekvenserne for Europa er, at man står sammen, og at man bruger den status som økonomisk sværvægter til at skabe sig bedre forhandlingsmuligheder i verdenssamfundet. En politik, som vi i øvrigt kan konstatere, at SF er fuldstændig enig i.

Udvidelsen bliver lettere. Det er vores teori, at den bliver det. Vi gør ikke ansøgerlandene nogen som helst tjeneste ved at stemme nej, tværtimod. Vi ødelægger det for os selv som troværdig dialogpartner, hvis vi ikke stemmer ja til den fælleseuropæiske mønt.

Visionen er som sagt, at vi ikke kan se frem til tilstande, som vi har haft i de sidste 100 år i Europa, og for Det Radikale Venstre ville det være en smuk vision, hvis vi om 10-20 år kunne sige, at Europa er det sted, hvor man har afskaffet den varme krig, den kolde krig og den indbyrdes handelskrig. Det er det sidste, det handler om i det her tilfælde, og derfor stemmer vi ja ved tredjebehandlingen af dette lovforslag.